

גליון 25

שמעתי ממש עכשיו סיפור מדהים מחבר טוב!! אני משתף אתכם:

רב חשוב נכנס לסטייפלער זצ"ל ואמר לו: אני מכיר בחור שלא עלינו פותח את הפה נגד הקב"ה באופן מזעזע, מה עושים??? הסטייפלער שאל אותו: יאמר לי מר, מה אומר אותו בחור לבוראו, איזה מילים הוא אומר נגד בורא עולם??? אמר לו הרב הנ"ל: יסלח לי רבינו שליט"א, אבל אני מתבייש לומר זאת... אני מתבייש לחזור על המילים המבוזות הנ"ל!!!

הסטייפלער הביט בו שוב ואמר: אני מבקש! תחזור לפני על המילים שהוא אומר...!

אמר לו הרב: רב'ה, תסלח לי, איך אני יכול לומר כאלה מילים על בורא עולם, איך אני יעזי לפתוח את פי בחוצפה כנגד מי שאמר והיה עולם???

אמר לו הסטייפלער – ובכל זאת... תגיד, אני רוצה לשמוע, אני רוצה להבין!

הרב כבר לא יכול היה לסרב יותר, והוא פתח את הפה וחזר על אותם קללות נמרצות שקילל אותו בחור את הקב"ה!!!

הסטייפלער הקשיב וחיכה עד הסוף! לאחר שהרב סיים את כל מבול הגידופים על מלך מלכי המלכים, אמר לו הרב: תראה, **לאותו 'בורא עולם' שהבחור מכיר... באמת מגיע כל הקללות הנ"ל!!!!**

אנחנו עובדים בורא עולם אחר... אנחנו לא עובדים את בורא עולם שהוא מכיר.... הוא לא מכיר את הבורא עולם שאנחנו עובדים אותו...!

אכן כן!! אנחנו עובדים בורא עולם נעים וטוב, נכון, הוא עושה לנו הרבה דברים קשים, הוא גם מכאיב לנו המון, הוא גם שם אותנו בגלות קשה, הוא גם מכניס אותנו להרבה מלחמות, אבל כן!!! אנחנו בסוף יוצאים –

מ-ל-א-י-ם!!!

ע-נ-ק-י-י-ם!!!

אנחנו אורזים עוד ועוד חבילות, ומגיעים שמחים ומלאים בכול טוב אל התכלית הנצחית שלנו בעולם הבא!!!

נכון, לא באנו לפה לחגיגות... יש כאלה שחוגגים, נכון, אבל זה אומות העולם...!! הם חוגגים פה ושם למעלה הם מתבשלים. אנחנו להיפך... כאן אנחנו קצת מתבשלים, כאן – יש לנו גלות לא נעימה בכלל... גלות פרטית וגלות כללית וגלות רוחנית, ואחריה מגיע לנו החיים היפים – יום שכולו שבת ומנוחה!!!

אז מי שחושב שהבורא בא רק בשביל לקסח אותו ולהילחם בו הוא באמת מקלל אותו **ובצדק!!!** אבל מי שמבין שהבורא לא בא לקסח אותך... הוא בא לקסח את **העוונות שלך**, על מנת שאתה תהיה נקי.. אז הוא לא שונא אותו.

הקב"ה פשוט עושה לך ולי ולכולנו [כל אחד בעולמו הפנימי] תספורת – תגלחת כדי שנהיה יפים יותר, ונקיים יותר... זה הכול!!!

הכול מאהבה והכול מטוב!!! וזה מה שרצייתי להעביר לכם היום!!! הקב"ה באמת אבא טוב, אלא שהיצר מנסה לטשטש את זה ולהראות לנו [בפרט באחרית הימים] שהקב"ה כביכול לא כל כך אוהב אותנו – וכך אנחנו נופלים לידיים של היצר ואז הוא יוכל להתעלל בנו ולהפיל אותנו בכול דבר רח"ל, כי אחרי

עמוד ב

שאתה לא מאמין בעצמך, אין לך שום כוח ורצון ומוטיבציה להילחם... אבל ככל שתאהב את עצמך ותעריך את עצמך ותחשוב על עצמך דברים טובים ומתוקים – יגדל לך הכוח ותוכל להשיב מלחמה מנגדו – ולכן אתה צריך לעבוד על עצמך השכם והערב ולמצוא את הדברים הטובים שאתה עושה ולשמוח בהם!

אבל צריך לדעת, שלפעמים לא מספיק למצוא את הדברים הטובים שלך.. לפעמים זה לא יעזור, למה?

כי לפעמים הבעיה היא יותר עמוקה, מה הכוונה??

אם אדם בגיל 3 גדל אצל אבא או דוד או משהו אחר שנתן לו ביקורת גבוהה ושיטתית בלי מספיק חום ואהבה שיעטפו את הביקורת, אז ייתכן שכשהוא ימשיך את החיים, הוא יהיה זה שיעשה את מסע הלינ'ץ הזה לעצמו, בלי להשים לב!!!

אני אכן מכיר אנשים שפשוט מבקרים את עצמם השכם והערב על כל דבר [אפילו] טוב שהם עשו, והם אפילו לא חושבים שזה מגיע ממקום לא בריא... לפעמים הם מתהדרים בביקורת הזו, והם חושבים 'אדרבא' – זה טוב, כל הכבוד, אדם צריך לבדוק את עצמו... אבל צריך לדעת שזה לא טוב, וזה גרוע וזה אסון... כי ביקורת היא טובה כשהיא במידה הנכונה, וכשהיא נופלת על אדם שהוא קשוב ובריא [ריגשית] ויש לו מספיק מאגרי חום ואהבה [אמיתית] שהוא קיבל שבהם הוא יוכל להיעזר ולא ליפול מהביקורת... אבל כשאין לו את מאגרי החום האלה [ולצערנו זה קורה הרבה היום] אז כל ביקורת עלולה להיות קטלנית פי כמה... ואם הביקורת היא שיטתית אז היא מסוכנת פי מיליון, כי הבן מכניס לראש שלו את צורת החשיבה הביקורתית הזו, וכך הוא ממשיך לחיות כאשר הוא נהיה המבקר הראש של עצמו ושל כל הבריאה מסביבו... ואחרי כן... הילדים שלו שומעים אבא שכל היום שולח ביקורת – יום אחד על הקנאים ויום אחד על המתנגדים ויום אחד על החוג הזה ויום שני על השכן הזה, והם גם מאמצים [בלי להשים לב - בתת מודע] את הדרך הביקורתית הזו – והם מבקרים את עצמם בלי סוף, וכועסים על עצמם בלי סוף – ותוצאותיה הוות אסון!!!

לכן, הדבר הראשון זה לא להפסיק לבקר [זה כבר שלב מתקדם יותר].... אלא זה לזהות את הביקורת שלך... לזהות האם הדפוס חשיבה שלי הוא ביקורתי באופן מוזגם ואני שולח לעצמי 'עקיצות' על כל פסיעה ועל כל תזוזה... אם כן, אז כבר עשיתי טוב שזיהיתי את הבעיה, לאחר מכן, צריך לאט לאט לשנות את המחשבה, ולהבין שמה שחונקת על ברכי ה'ביקורת' לא בהכרח נכון, וייתכן שהוא צריך שינוי, ואפילו שזה בגיל מבוגר... [ואגב, לא להיבהל, אבל זה לוקח קצת זמן...]

ניתן רק דוגמא קטנה של אותם אנשי ביקורת סידרתיים: 'למה אתה עושה ככה כל הזמן' 'אתה שם לב שאתה מדבר לא לעניין' 'מה הקשר בכלל במה שאתה אומר' 'אתה שם לב שאתה כל הזמן מעצבן ומפריע' 'אתה מדבר כמו תינוק, בלי קשר.. וכו' [אני לא מדבר על ביקורת של פעם ב.. שגם בזה צריך להיזהר בדורנו הרגיש, אני מדבר על ביקורת סדרתית] אלו אנשים שמבקרים המון [ולעיתים זה מגיע מקושי לא קטן פנימי... ולעיתים זה מגיע מפהד והרדה לזולת שלא מועברת באופן הנכון...]

אבל בכול אופן חשוב לזכור – מי שמרבה לבקר זה לא מגיע מרמה גבוהה של יראת שמים ופרומקייט גדולים... אנשים גדולים לא מרבים בביקורת ולא מרבים בכעס ולא מרבים בכל אלו.... זה מגיע מבעיות בנפש העצמית שלנו שכדאי לפתור אותם...

ונסיים במשפט של האורחות צדיקים בשער הדאגה :

"ואמר אחד מן החכמים: איני מוצא כלל באנשי נפשיות העליונות סימן דאגה" – זה לא בדיחה!! האורחות צדיקים כותב לך: ה'דאגה' ה'לחץ' ה'מתח' ואני הקטן מוסיף: 'הביקורת' ו'החרדה' – אינם נמצאים כלל באנשי הנפשיות העליונות – זה לא בא מעודף יראת שמים... זה בא מעודף ק

ציטוטים

* ציטוטים מאת מנחם מנדל זצ"ל בסגנון פלאווי *

פרשת חיי שרה

השרה מתה כתוצאה מבשורת העקידה... איך יכול להיות שממצווה ייצא דבר כל כך נורא???

ילקוט שמעוני: "ויבא אברהם לספד לשרה, כששב אברהם מהר המזרה בשלום, חרה אפו של סמאל שראה שלא עלתה בידו מאנת לבו לבטל קרבו של אברהם. מה עשה, הלך ואמר לשרה, לא שמעת מה נעשה בעולם. אמרה ליה, לאו. אמר לה, לקח אברהם את יצחק בנה וישחטו והקריבו על עולת מוקדה. התחילה בוכה ומגלגלת "שלש בכיות כנגד שלש תקיעות, שלש יללות כנגד שלש יבבות" ופרחה נשמתה ומתה"

נשים לב שהתקיעות שתוקעים בראש השנה זה לזכר עקידת יצחק, אבל לאיזה חלק בעקידת יצחק??? אומר המדרש שלוש בכיות כנגד שלוש תקיעות – דהיינו זה לזכר בכיותיה של שרה!!! והמעניין הוא שתמיד אנחנו יודעים ששרה שמעה על עקידת יצחק ומתה, וזה קצת מעציב אותנו, כי אברהם לכאורה עשה מצווה כל כך גדולה ומה יצא מכאן??? שאשתו מתה??? מה עשינו בזה??? אבל חמודי'ה, כל התקיעות שופר זה לזכור את שרה – **ככה כתוב במפורש בבראשית רבתי, שהתקיעות מזכירות את מיתתה של שרה** בגלל עקידת יצחק – וזה אומר לקב"ה - אבאל"ה – כמה צריך לרחם על הילדים של שרה!!! אז כמה רווח קרה מזה לעתיד – מהמוות של שרה כתוצאה מעקידת יצחק!!! כל דבר שקורה כאן יש לו חשבון, והוא לטובתך.

בחיים אנחנו ועברים מניסיון לניסיון... לא תמיד יש זמן לנו... לא באנו לנח!!

ילקוט שמעוני: "ויבא אברהם, מהיכן בא, מהר המזרה בא."

כן כן, בחיים שלנו אנחנו הולכים מניסיון אחד לשני. סיימת עם האחד, אתה כבר מגיע לשני, לא תמיד יש זמן לנח בינתיים!!!

לסייע לצדיק זה פיס!!! משתלם!!!

ילקוט שמעוני: "לאברהם למקנה לעיני בני חת - אמר רבי אלעזר, כמה דיות משתפכות כמה קלמוסין משתפרין כני לכתב בני חת עשר פעמים (ו)ללמדך שכל מי שמבקר מקחו של צדיק כאלו מקנים עשרת הדברות אמר רבי יודן, חמש פעמים פתיב (מ"א ב, ז) "ולבני ברזלי הגלעדי" [שעזרו לדוד המלך בבריחתו והאכילוהו], ללמדך שכל מי שמאכיל פרוסה לצדיק כאלו מקנים חמשה חמשי תורה."

לא פשוט!!! לסייע צדיק יכול לגרום לקב"ה לכתוב בתורה עשר פעמים את המילים בני חת [!!!] – כדי שתבין שמי שעוזר לצדיק כאילו קיים עשרת הדיברות... מהו כוחו של צדיק! כמה חשוב לעזור ולסייע להם.

מה המקצוע של הקב"ה??? מהי אומנותו של הקב"ה???

ילקוט שמעוני: "אמר לו הקדוש ברוך הוא [לאברהם], אני אומנותי גמילות חסדים, תפסת אומנותי בא ולבש לבושי [אתה חסדן במקצועך כמוני, לכן תתלבש כמוני – תהיה כמוני עד הסוף ותאריך ימים כמוני (כביכול)] שגאמר ואברהם זקן בא בימים."

מה האומנות של הקב"ה?? מה המקצוע שלו?? גמילות חסדים!!! חשוב שנדע עם מי יש לנו עסק!!! האומנות שלו – המקצועיות שלו – הוא גמילות חסדים – זה הקב"ה!!! זו אומנותו!! אומנות זה הדבר שמתאר את האדם – ואם אומנותו של הקב"ה זה גמילות חסדים אז זה מה שהוא!!!

למה אברהם נשבע דווקא במקום המילה

ילקוט שמעוני: דָּבָר אַחֵר, לָמָּה הָיוּ מַחֲבִיבִין אֶת הַמִּילָה, שֶׁהָיוּ יוֹדְעִין שֶׁהָיָא עֲתִידָה לְהַצִּיל אֶת בְּנֵיהֶם מִגִּיהֶנֶם, וְכו' וַיִּשְׁרָאֵל שֶׁהָיוּ מוֹלִינִין מְלָטִין מִמֶּנָּה [מהגיהנם], שְׁנָאֵמַר (ישעיה מג, ב) "כִּי תַעֲבֹר בְּמִים אֶתָּה אֲנִי וְגו' כִּי תֵלֶךְ בְּמֹו אֲשֶׁר לֹא תִכְנֶה".

ילקוט שמעוני: שֶׁהָיָה סְבוּר שֶׁהוּא [-אליעזר, זה-] אֲבִרָהֶם, [בגלל] שֶׁהָיָה קִלְסָתָר פָּנָיו דּוֹמָה לוֹ [לאברהם]! פִּנְעֵן [הבן של 'חם'] - הוּא אֲלִיעֶזֶר, וְעַל יְדֵי שִׁשְׁמִשׁ אֶת הַצַּדִּיק בְּאַמוֹנָה יֵצֵא מִכְּלָל אֲרוּר לְכָלֵל בְּרוּךְ וַיֵּאמֶר בֶּאֱרוּךְ ה'.

שימוש צדיקים באמונה עושה דברים מפליאים!!! הוציא את אליעזר מכלל ארור עד שנהיה דומה לאברהם! דעה נוספת על אליעזר ילקוט שמעוני: אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, מֶה אֶעֱשֶׂה לְעֶבֶד הַזֶּה [אליעזר] שֶׁהָיָה חָשׁוּד [אי אפשר לסמוך עליו, שמא חס ושלום ייכשל] אָמַר לְמַלְאָכֵי הַשָּׁרָת, הַכְּנִיסוּהוּ חַי בְּגֶן עֵדֶן. הוּא אֲלִיעֶזֶר בֶּן נִמְרוֹד וְהוּא [תְּמִימָה] [תְּמִימָה] גְּדוֹלָה, יִצְחָק יֵצֵא מִגֶּן עֵדֶן חַי, וְאֲלִיעֶזֶר נִכְנָס לְגֶן עֵדֶן חַי.

כיצד נפרדו לבן ומשפחתו מרבקה אחותם???

ילקוט שמעוני: "וַיִּקְרָאוּ לְרִבְקָה וַיֵּאמְרוּ אֵלֶיהָ הַתִּלְכִּי". אָמְרָה [להם], הוֹלֵכֶת אֲנִי עַל כְּרַחֲמֶיךָ שְׁלֹא בְטוֹבֶתְכֶם!!!

וַיִּכְרְכוּ אֶת רִבְקָה, אָמַר רַבִּי אִיבּוֹ - דְּוָוִיִּים וְשְׁפוּפִים [עצובים] וְלֹא הָיוּ מְפָרִינִין [משמחים] אוֹתוֹ אֲלֹא בָּפָה זֹאת אוֹמֶרֶת הִיא הִלְכָה מֵהֶם בְּכִיף וּבִשְׂמִיחָה שֶׁלֹא רָצָה לְהִישָׁאָר עִמָּהֶם, וְהֵם הָיוּ עֲצוּבִים שֶׁהִיא הוֹלֶכֶת!!!

איך מתפללים???

ילקוט שמעוני: וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוֹם, אֵין שִׁיחָה אֲלֵא תְּפִלָּה

הַאֲמַת שָׁזוּ גִמְרָא יְדוּעָה, אֲבָל עֲכָשִׁיו כְּשֶׁאֲנִי מִבְּחִין אֲנִי מִבִּין שְׁבַעֲצֵם כְּתוּב כֹּאן אֵיךְ מִתְּפַלְלִים... מִשְׁוֹחִים עִם הַקֵּב"ה!! -אֵין שִׁיחָה אֲלֵא תְּפִלָּה!! אֲתָה יוֹדַע מֶה זֶה שִׁיחָה??? זֶה לֹא שִׁיחָה הוֹלֵךְ לְדַבֵּר עִם טְרַמֶּפ!! עִם טְרַמֶּפ אֲתָה לֹא מִשְׁוֹחַח אֲתָה נִפְגַּשׁ, עִם אִשְׁתְּךָ אוֹ עִם הַבֵּן שֶׁלְךָ אוֹ עִם לְבַר שֶׁלְךָ אֲתָה מִשְׁוֹחַח... כִּכָּה זֶה צָרִיךְ לִהְיוֹת הַתְּפִלָּה, וּשְׁמַעְתִּי מִרְבַּח חָשׁוּב שֶׁסִּיפֵר לוֹ יְהוּדִי יָקָר שֶׁשָּׂאֵל אֶת ר' חַיִּים קִנְיִיבִסְקִי ז"ל אֵיךְ לִכְווֹן בַּתְּפִלָּה, כִּי מְאֹד קָשָׁה לוֹ לִכְווֹן בָּהּ, עֲנֵה לוֹ ר' חַיִּים: מֶה הִבְעִיָּה? מְדַבְּרִים עִם ה'!!! כֵּן, זֶה כָּל הַסִּיפּוֹר, פְּשׁוּט לְדַבֵּר אִתּוֹ!! תִּסְפֹּר לוֹ מֶה שֶׁקּוֹרָה לְךָ תְּדַבֵּר אִתּוֹ, כִּי הוּא מְקַשֵּׁב לְךָ וְכו'.

מה גרם לרבקה להבין [עוד טרם שהיא נפגשה עם יצחק] שיצחק הוא אדם גדול???

ילקוט שמעוני: "וַתֵּשֶׂא רִבְקָה אֶת עֵינֶיהָ וַתֵּרָא אֶת יִצְחָק, צָפָת [ראתה] שִׁידוֹ שְׁטוּחָה בַּתְּפִלָּה. אָמְרָה, וַדַּאי אָדָם גְּדוֹל הוּא, לְכָךְ שֶׁאֵלֶּה עָלָיו."

הוּא פֶשֶׁט יָדָיו בַּתְּפִלָּה, וְזֶה אָמַר לָהּ - הוּא אָדָם גְּדוֹל!!! מַעֲנִינִין...! אֲנִי מִרְגַּע לְרַגַּע מִתְחִיל לְחָשׁוּב שִׁיחָק הִיָּה בְּרַסְלָבֶר אֲמִיתִי...! הִרִי הַתְּפִלָּה שֶׁלּוֹ הִיָּתָה בְּשָׂדֶה וְאֵיךְ הִיָּתָה בְּשִׁיחָה [ויצא יצחק לשוּח] - שִׁיחָה זֶה דְּבַר אִישׁ אֵל רַעְהוּ...!

כמה שנים התאבל יצחק על אימו 'שרה'

ילקוט שמעוני: "רַבִּי יוֹסִי אָמַר, שְׁלֹשׁ שָׁנִים עָשָׂה יִצְחָק אָבֵל עַל אִמּוֹ, וְלֹאֲחֵר שְׁלֹשׁ שָׁנִים לָקַח אֶת רִבְקָה וַיִּשְׁכַּח אָבֵל אִמּוֹ"

מַעֲנִינִין...! יִצְחָק שְׁלוֹשׁ שָׁנִים לֹא נִרְגַּע מֵאֲבֵל אִמּוֹ, עַד שֶׁהוּא יִתְחַתֵּן וְאֵז עָבַר לוֹ הָעֶצֶב...! הִרִי אֲבָלוֹת הִיא שָׁנָה, מְדוּעָה לָקַח לוֹ שְׁלוֹשׁ שָׁנִים??? אֲנִי לֹא יוֹדַע!! אֲדַרְבָּא אִם מִישָׁהוּ יוֹדַע אִשְׁמָה שִׁישְׁלַח בְּחִזְרָה!!! אֲבָל לֹאֲבַד אִמָּא כְּמוֹ שָׂרָה זֶה כְּנֶרְאָה דְּבַר קָשָׁה שֶׁאִמּוֹר לְכָאוּב הִרְבָּה...! שְׁבַת שְׁלוֹם!!